

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1899.

Leto XXIX.

N a r o č i l o.

„Lêti, lêti lastavica,
Lastavica, drôbna ptica!
Tjà polêti v južno strân,
Kjer se bije boj strašân!

Sin od mene vzel slovó je,
Hraber šel za dom je v boje;
Ah, in mesece že tri
Nič mi še sporočil ni...

Li živi še, li umrl je,
Zôrne v vek oči zaprl je,
Pojdi in pogledi mi,
Vrni se, povedi mi!

Rêci, da za njim medlevam,
Bogu toge razodevam,
Kar odšel je, ves ta čas
Sólze mi rosé obraz...“

Mati je tako velela,
Lastavica odletela,
Odletela v južno strân,
Kjer se bije boj strašân.

Čaka mati, sina čaka,
Ptice čaka, jadona plaka:
Vse zaman... glasila ni,
Ptica se vrnila ni.

Tožna mati, več ne plakaj,
Sina, ptice več ne čakaj!
Sin počiva že ubit,
Strt od konjskih je kopit...

Več ne čakaj lastavice,
Aj vesele te glasnice:
Rádost znani le ljudém,
Glas pa njén za smrt je nem!

Angelar Zdénčan.

